

Mihálffy Balázs:

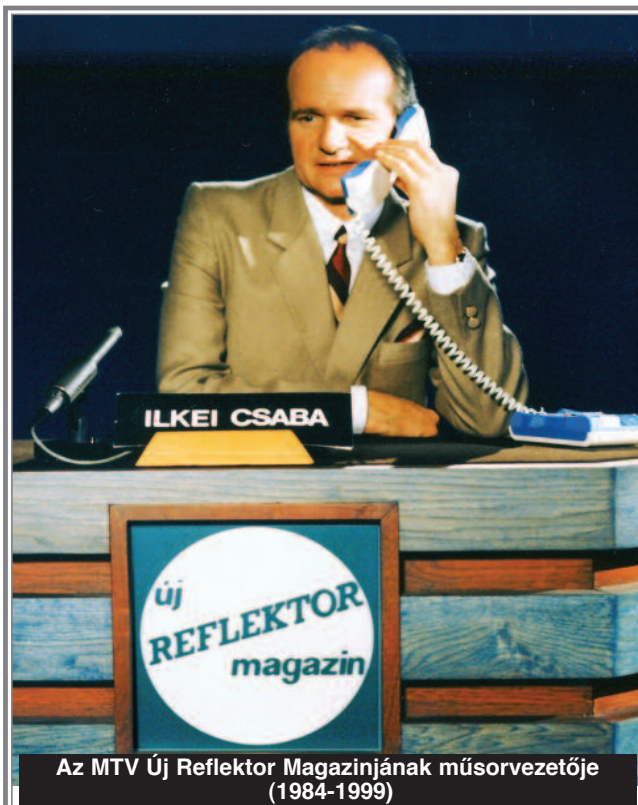
75 ÉVES DR. ILKEI CSABA, POLITIKUS, ÚJSÁGÍRÓ ÉS EMBER

(Székesfehérvár, 1939.06.14)

Ifjúkorom meghatározó élménye volt az Új Reflektor Magazin c. tévéműsor mely tizenöt éven át (1984-99) meghatározó érdekvédelmi segílyt adott a nézőknek a Magyar Televízióban. Szükség volt rá. Szükség volt egy íróasztalra, egy reflektorra és egy állandó arcra, aki ellentmondást nem tűrő nyugalommal és választékos-sággal érte vérvé szerkesztve fedte fel a társadalmi viz-szásságokat, a kisemberek pa-naszait.

Ugyanez az arc a rendszer-váltás idején, az első, szabadon választott országgyűlés tagja-ként az MDF színeiben (1990-91), majd függetlenként (1991-94) újfent feltűnt. Karakán fo-galmazás, határozottság jelle-mezte megnyilvánulásait, talán ezért nem viselhet-e semmi párt-ot, de ő sem a pártot. Nem tűrt megalkuvást. Ha kellett, politikai okokból 34 napig éh-ségsztrájkolt (1992) a bérből és fizetésből hónapról hónapra élő, egyre lejjebb csúszó sze-gény emberek elnyomórátása ellen. Nem volt tagja sem az MSZMP-nek, sem MSZP-nek, nem volt sem munkásőr, sem állambiztonsági hálózati sze-mély. Nem volt mitől félnie. Talán csak róla írtak. Amiről ő írt, az pedig a másról jelentők táborra volt.

Dr. Ilkei Csaba, aki ma 75 éves, egy életművet tudhat ma-gáénak. Talán, ha más ország-ban születik, akkor Larry King helyén ül a CNN talkshow-iban és a KGB internálótáborainak titkait fedi fel nemzetközi figyelmet felkeltve. Avagy az Oprah Winfrey által feltárt amerikai ízü felszín helyett a hallgatóság szembesülne a mélységgel és az összefüggése-ket is megértené. Felismerné saját helyzetét, csekkjei eredetét és a szándékot, ami egy egy-szerű bankszámla mögött áll.

Az MTV Új Reflektor Magazinjának műsorvezetője (1984-1999)

A Budapest Televízió műsorvezetője (2002-2009)

Csaba magyarnak született és erre felé a nagy összefüggé-sek felszínre hozását, népszerű tálalását nem lehet a karrierépí-tés eszközéül használni. Így a parlamenti képviselőség után nem a médiasztároknak kijáró vezető csatornák jutottak szá-mára. Még visszatér az MTV-be, és öt évig, 1999-ig folytatja az Új Reflektor Magazint. Akkor a „fiúk” félelmükben megszüntették azt a műsort, amin felnőttek, s amiből bátor-ságot merítettek ébredésükkor a szakkollégiumban. Ahol még csak egymást között suttogva tervezték a hatalom megkapar-intását. Mindegyik rendszer-váltás utáni miniszterelnök - Antall, Boross, Horn - tudta, hogy szükség van érdekvédel-mi műsorra, nem lehet befogni az emberek száját és csak a si-kereket szajkózni. Az Orbán-Torgyán kormány nem tűrte a kritikát. Útban volt az Új Reflektor Magazin. Hiába tűnt-ettek a műsor nézői 1999. szeptember 23-án az MTV Szabadság téri épülete előtt, a gyáva hatalom arrogánsan nem vett róla tudomást. Mára pedig már egyetlen egy ilyen műsor sem maradt a közszolgálati pa-lettán, de még a lapokból is el-tűntek az olvasói panasz rova-tok.

Csabának maradt a a Budapest TV, itt futotta leveze-tő köreit. Ha hiszik, ha nem, in-gyen, egy fillér nélkül, társadal-mi alapon. De így is a maximu-mot nyújtotta. Amit mások má-sutt nem mertek kimondani, ő itt is kimondta. Igényesen, szakmai korrektséggel, belső meggyőződéssel. Folytatta az igazságkeresést és annak reze-néstelen, félelmet nem ismerő bemutatását. Beszélgetései Drábik Jánossal, - aki szintén nemrég töltötte be a 75. élet-ét -, tömegek figyelmét von-zották. Ők, ketten a magánva-gyonokra épülő nemzetközi

hátterhatalom legnagyobb leleplezői Magyarországon. Akik a globális felvásárlók kiszolgálói, azok eleve nem szeretik őket.

En a Budapest tévében ismertem meg őt személyesen. Akkoriban Zimbabwében, az

felőtt egyaránt kérdéssel fordul.

Csaba megélte a kort, referenciái ordítóan tiszták, de hiányzik a táborút, a gyerekek és a tiszteletet adó felnőttek. Ha Csaba Afrikában született volna, akkor a törzs trónján ülne.

jékoztatása hadban állást jelent az adott rendszerrel. Aki 1939-ben született és átélte a kort, mint Csaba, az jól tudja mindezt.

Siófoki, az általános és középiskolát Kaposvárott végezte. 1957-ben Budapesten az ELTE

nak elvégzése után az érdes külvárosi és vidéki élet közelében, üzemi és szakszervezeti lapoknál dolgozik (1961-1965), majd az Esti Hírlap (1965) és Népszabadság (1965-67) munkatársa, átmenetileg sajtófőnök egy országos szervnél (OKISZ), aztán 1969-től jött a Magyar Televízió, ahol bő 30 évet töltött, gyakorlatilag két szobában, a HÉT és az Új Reflektor Magazin szerkesztőségében. A HÉT nem lett volna nélküle 1970 és 1983 között, de igazán a híres és népszerű, rendszerváltó kritikai műsorral, az Új Reflektor Magazinnal írta be magát a közönség szívébe 1984 és 1999 között. A legnézettebb műsor volt a maga műfajában, megkapta a Civil Parlament Civil Diplomáját. Valóságfeltáró riportjai szociográfiai alaposságát elismerte minden értő szakember.

Mégis megszűntették a műsort, mert az nem hódolt be az Orbán-Torgyán kormány televíziós komisszárjainak, így Szabó László Zsoltnak, Csermely Péternek és Szenes Andreának. Csaba nyugdíjba kényszerült, de nem hagyta magát, a mai napig folyamatosan dolgozik. 2002-09 között a Budapest TV főmunkatársa, ahol a „Vendégünk a miniszter” és a „Különös” című sorozatműsorok szerkesztő-műsorvezetőjeként ismerhettük meg. Értékeket mentett, különös embereket hozott vissza a süllyesz-

Független képviselőként Pozsgay Imre és Szűrös Mátyás között, 1991-1994

egykori Rodéziában éltem, melynek alapítója John Cecil Rhodes, a Rothschild ház küldötte volt Cape Colony-ba, a mai Cape Town-ba. Onnan később az arany és gyémántkitermelés és az azokhoz fűződő részvényipar létrehozása érdekében északabbra vándorolt. Lord Nathan Rothschild Rhodes nyomán alapította meg a nevét viselő társaságot, melynek központi eleme volt a jól ismert Round Table, kerekasztal. Innen indult el az a hosszú történet, aminek Ilkei Csaba a professzora. Ez a velem készített riport nyomán is kiderült. Ugyanis az általa feltett kérdésekben sokkal több volt az információ, mint az általam adott válaszokban. A riport nyomán kezdtem más szemmel tanulmányozni Zimbabwét, a helyet, ahol éltem, amelyre Csaba nyitotta meg látásom, értelmem.

Afrikában élve az ember azt tapasztalja, hogy a megélt öregkor bizonyíték az ember bölcsességére, hiszen a túlélés ténye maga a referencia a bölcsességre. Az öregeket tisztelet övezi és az esti táborúteknélők a tanítók, kikhez gyerek és

„Oly korban éltem én e földön...” írja Radnóti, de írhatná Csaba is, kinek életében kétszer vonult végig ország égés, majd vette át a hatalmat olyan rezsim, mely csak saját hálózati embereinek biztosította a lét jogait. Titkosszolgálati ügynökök jelentéseinek kénye kedve szerint alakultak emberi sorsok, a III/III mindenhol ott volt. Egy ily korban maradt meg szilárd erkölcsi és szakmai alapokon egy újságíró, akinek objektív tá-

BTK-n kezdte, majd az ELTE Állam- és Jogtudományi karán folytatta, ahol 1977-ben diplomázott és egyetemi doktori címet szerzett. Elsőként dolgozta ki a magyar jogrendszerben a személyhez fűződő jogok védelmét a televízióban. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a Polgári Törvénykönyv 1981-es kiadása, melynek magyarázatában jogtudós professzorok hivatkoznak rá.

A MÚOSZ újságíró iskolájá-

Ilkei Csaba az MDF frakcióban 1990-ben

tőből, tehetségekre irányította a reflektorfényt, összefüggéseiben láttatta a magyarság fogyását, anyagi, szellemi és morális leépülését. Nem ő tehetett arról, hogy a gazdasági-pénzügyi világválság az első között sodorta el a Budapest Televíziót.

Közben 2002 és 2010 között az Állami Számvevőszék elnökének tanácsadója, 2008-tól napjainkig a Leleplező folyóirat főmunkatársa.

2005-ben kezdte tudományos kutató munkáját az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárában, s mára az ország egyik leghitelesebb szakértője lett az állambiztonságnak, a nemzetbiztonságnak, a titkosszolgálatok történetének. Őt digitális kötetben olvashatók tanulmányai.

Fáradhatatlan lendülettel dolgozik a folytatáson. Az írheter 1990-ben kapta, amikor az első szabadon választott magyar országgyűlés képviselőjeként tagja lett a Nemzetbiztonsági Bizottságnak. Ott volt, ahol először tárult fel történelmünk egyik legsötétebb korszakának (1945-1990) megannyi titka. Résztvevője volt az eseményeknek, látott és tapasztalt, ez különbözteti meg a pusztán levéltári akták alapján dolgozó életidegen kutatóktól.

Ezért tudott elsőként választ adni például arra a kérdésre, hány állambiztonsági hálózati személyt küldött 1990-ben a rendszerváltó magyar országgyűlésbe a BM III.

Állambiztonsági Főcsoportfőnöksége, kiket, mely pártokba, frakciókba, s hogyan jutottak be négyen is a 13 tagú Nemzetbiztonsági Bizottságba. Nem illik ma beszélni róla, de Csabának volt bátorsága megírni azt is, hogyan hajtotta végre az állambiztonsági rendszerváltást az SZDSZ és a Fidesz idegen pénzen és külföldi kiképzőtisztekkel, az amerikai nagykövetség segítségével. Senki nem leplezett le annyi ügynököt, sáros hivatásos tisztet, politikusnak állt gazembert és úgjazdag senkit, mint ő. A politikai elit azonban

24 éve nem akar ügynöktörvényt, Orbán is inkább dédelgeti, megfizeti és kitünteti a vétkeket. Erkölcileg a jövő mond majd ítéletet e politikai magatartás felett, az átmentett állambiztonsági múlt és történelmünk elhallgatása égető, mint Nessus vére. Aki cinikusan futni hagyja a bűnösöket, az szolidaritást vállal a bűnnel, maga is vétkes lesz, rehabilitálhatatlanul. Fájdalom, a múlt árnyai kísérik mindennapjainkat, késik a tisztító fény, az igazi áldozatok a mai napig sem kaptak kellő elégtételt.

Aki ismeri Csabát tudja, hogy számára egy riport, egy kommentár nem érzelmi kitörésből, nem a felszínről jön. Ő mindent elolvas, ami a kezébe kerül, kutat, nyomoz, s nem-

Ilkei Csaba és Mihálffy Balázs (Abdel Rahman sejk) egy budai kisvendéglőben, 2012-ben

csak a levéltárban néz utána az iratoknak. Ha valami nem bizonyítható tudományos pontossággal, akkor nem közli. Ezért írásai, mondatai nem a felszín kaparásszák. Oda kell rájuk figyelni. Egy mondat, egy állítás mögött évek kutatómunkája áll. Nem hallgathatunk című, a volt egyeduralgó pártot leleplező könyvéhez (1985) is civil kurázi kellett annak idején, Pozsgay Imre írt előszót hozzá. 2005-től napjainkig írt tanulmány-kötetei az állambiztonság, nemzetbiztonság és a titkosszolgálatok témakörében a következő címet viselik:

„Történelmünk és az állambiztonság”, „Az elmaradt állambiztonsági rendszerváltás”, „Besűgők, árulók, kalandorok”, „Internálótáborok Magyarországon” és „Szabadkőművesek, papok, bankárok, titkos szervezetek”. Iszonyúan sok munka van mögöttük, több ezer levéltári adat végtelenül precíz feldolgozásának eredményeképpen szűlettek.

Dr. Ilkei Csaba nem az az ember, aki a bulvárból vesz át cikkeket és aláz meg vele alaptalanul bárkit. Ez az alaposság az, mely szakmai munkásságának csúcsára juttatta és születhettek meg digitális

Dr. Ilkei Csaba

hogy Dr. Ilkei Csaba mindenféle devalvált kitüntetés nélkül a szakma felbecsülhetetlen gyöngyszeme, kit közeli munkatársai, olvasói élő klasszikusnak tartanak. Igen fájdalmas

tény, hogy ez az értékvesztő kor, melyben élünk, még nem alkalmas arra, hogy Csaba az egyetemes kutatás, kordokumentálás területén elnyerje azt a közmegebecsülést, melyet megérdemel. Nagyságát mutatja az, hogy nem áll le, kutat és folytatja az írást fanatikus hittel. Tudja, hogy néha az asztalfióknak ír, mint mindahányan, akik valóságfeltáró műveket írnak, szemben az aktuális hatalom érdekeivel és ízlésével. De az is

bizonyos, hogy Csaba asztalfiókját majdan tudósok hada fogja vallatóra fogni arról a létről, melyben országunk és világunk élt a huszadik század közepétől a huszonegyedik hajnaláig.

Hálátlan feladat pár sorban egy életművet jellemezni, az olvasóval érzékeltetni. Dr. Ilkei Csaba a 75 évével már nem személy, hanem intézmény. Erre bizonyosság megtörhetetlen, szilárd személyisége, élete és munkássága.

Köszönjük Csaba, hogy Veled lehetünk, olvashatunk, tanulhatunk Tőled.

Isten éltesen!!!